

Knjiga proroka Daniela - Osamdeset i peta

Otkrivanje proročkoga putovanja: božanska povezanost povijesnih prekretnica

Jeff Pippenger

2024-02-18

Sto dvadeset i šest godina nakon pobune iz 1863., godine 1989. bilo je otpečaćeno posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela. Spoznaja koja je te godine najprije bila otpečaćena bilo je prepoznavanje reformnih linija svete povijesti i otkrivenje da su sve one međusobno usporedne. Zatim se 1992. svjetlo o posljednjih šest redaka počelo razotkrivati. Prva javna izlaganja tih istina bila su 1994., a predmet su bile reformne linije. Godine 1996. bio je objavljen časopis pod naslovom *The Time of the End*, koji je označio posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela.

1996. bila je godina u kojoj je poruka bila formalizirana, što je oznaka koja je paralelna s formalizacijom poruke Williama Millera 1831. godine. Millerova poruka bila je objava otvaranja suda, a posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela bili su objava završetka suda. Predmet Millerove poruke bilo je proročko vrijeme kako je otkriveno u Bibliji. Predmet posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela bio je suvremeni Rim (krivotvoreni kralj sjevera). Metodologija otkrivena Milleru bila je njegovih 14 Pravila proročkoga tumačenja. Metodologija otkrivena 1989. bila je „red na red” reformnih pokreta.

Millerovo djelo uključivalo je uspostavljanje Božje Riječi kao mjerodavne, nasuprot papinskim predajama i običajima koji su bili na snazi u svijetu tisuću dvjesto šezdeset godina. Zbog toga je Millerova poruka prvi put objavljena 1831. godine (čime je Millerova poruka formalizirana), točno dvjesto dvadeset godina nakon nastanka Biblije kralja Jakova. Djelo *Future for America* bilo je prepoznavanje uloge Sjedinjenih Država u iscjeljenju smrtonosne rane papinstva pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. Zbog toga je časopis *The Time of the End* objavljen 1996. godine (čime je poruka formalizirana), točno dvjesto dvadeset godina nakon početka Sjedinjenih Država 1776. godine.

Prepoznavanje dvjesto dvadeset godina koje su povezivale temu svakoga reformnog pokreta s povijesnom referentnom točkom nije bilo prepoznato sve do znatno nakon 11. rujna 2001., jer tek kada je na taj datum stiglo treće jao, Gospod je svoj narod poveo natrag na stare staze iz Jeremije, šesto poglavlje, šesnaesti i sedamnaesti redak. Ondje je ponovno otkrivena svjetlost o „sedam vremena“, a kako se ta svjetlost razvijala, postalo je očito da je dvjesto dvadeset broj koji povezuje Daniela osam, retke trinaesti i četrnaesti. U trinaestom retku prepoznaje se viđenje „chazon“ o proročkoj povijesti, a u četrnaestom retku prepoznaje se viđenje „mareh“ o „pojavi“. Povezanost između ta dva retka ono je čemu je Gabriel došao poučiti Daniela, a Daniel predstavlja Božji narod u posljednjim danima koji dolazi do razumijevanja povezanosti između ta dva viđenja.

Viđenje iz trinaestoga retka predstavlja „sedam vremena” (dvije tisuće petsto dvadeset godina), a viđenje iz četrnaestoga retka predstavlja dvije tisuće tristo dana (godina). „Sedam vremena” protiv južnoga kraljevstva Judina, koje predstavlja Judu, Jeruzalem i Svetište, započelo je 677. pr. Kr., a dvije tisuće tristo godina koje označuju obnovu Jeruzalema i Svetiša započele su 457. pr. Kr.

Dvije stotine i dvadeset godina povezuju ova dva viđenja, a broj dvjesto i dvadeset prepoznat je kao simbol povezanosti između gaženja vojske i Svetiša od strane pustošnih sila poganstva i papinstva, što je prikazano kao raspršenje i Božji gnjev. Dvjesto i dvadeset godina povezo je viđenje sotonskoga djela gaženja Svetiša s viđenjem pobožnoga djela obnove istoga Hrama. Dvjesto i dvadeset godina stoga je simbol koji predstavlja svetu povezanost.

Kao što je mileritski pokret završio pobunom 1863. godine, a zatim je, sto dvadeset i šest godina poslije, nastupio pokret trećega anđela, naglašavajući tako da su ta dva pokreta bila povezana simbolikom „sedam vremena” (sto dvadeset i šest), tako je i dvjesto dvadeset godina povezo Millerovo uspostavljanje biblijske poruke 1831. godine s izdavanjem Biblije kralja Jamesa 1611. godine; isto je tako to isto vremensko razdoblje povezo Future for America s početkom Amerike, dok je istodobno označavalo kraj Amerike.

Dana 22. listopada 1844. Glasnik Saveza iznenada je došao u hram koji je podigao tijekom četrdeset i šest godina, od 1798., svršetka prvoga gnjeva, do 1844., svršetka posljednjega gnjeva. Njegovu ulasku u hram prethodilo je izlivanje Duha Svetoga u pokretu Ponoćnoga poklika, koji je bio predodređen Kristovim svečanim ulaskom u Jeruzalem. Ta dva svjedoka utvrđuju da će, kada se pokret Ponoćnoga poklika ponovi u posljednjim danima, Krist podići hram od sto četrdeset i četiri tisuće. Ta su dva pokreta, u kojima se ispunjava Ponoćni poklik iz prispodobе o deset djevice, usporedna jedan drugomu.

„Često mi se skreće pozornost na prispodobu o deset djevice, od kojih je pet bilo mudrih, a pet ludih. Ova se prispodoba ispunila i ispunit će se do u najmanju pojedinost, jer ima posebnu primjenu na ovo vrijeme i, poput poruke trećega anđela, ispunila se te će i dalje biti sadašnja istina sve do svršetka vremena.” Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Povijest milerita (pokreta prvoga anđela) predstavlja sve snažniju objavu Božje sile koja je započela kada je knjiga proroka Daniela bila oštećena 1798. godine. Sila se povećala kada je anđeo iz desetoga poglavlja Otkrivenja sišao 11. kolovoza 1840. Zatim je došlo prvo razočaranje 19. travnja 1844., što je naposljetku dovelo do izlivanja Duha Svetoga na taborovanju u Exeteru koje je započelo 12. kolovoza 1844. i nastavilo se širiti poput plimnoga vala preko zemlje sve do 22. listopada 1844.

Povijest Future for America (pokreta trećega anđela) predstavlja sve snažnije očitovanje Božje sile koje je započelo kada je knjiga proroka Daniela bila oštećena 1989. godine. Ta se sila povećala kada je anđeo iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja sišao 11. rujna 2001. Zatim je došlo prvo razočaranje 18. srpnja 2020., koje će u konačnici dovesti do izlivanja Duha Svetoga, koje će se nastaviti širiti poput požara po zemlji sve dok Mihovil ne ustane i ljudsko vrijeme milosti ne završi.

Dana 22. listopada 1844. ispunilo se nekoliko proročanstava, čime je prepoznato da će se, pri uskoro dolazećem zakonu o nedjelji, nekoliko proročanstava ponovno ispuniti. Jedno od tih proročanstava jest odgađanje viđenja, kako je prikazano u drugom poglavlju Habakuka. Drugo poglavlje Habakuka prepoznalo je iskustvo i pokreta prvoga i trećega anđela. Oba su pokreta suočena s raspravom o ispravnoj biblijskoj metodologiji, koja se odvija između predstavnika pokreta i prijašnjega izabranog naroda koji se za vrijeme procesa rasprave zaobilazi.

Poruka koju su stražari povijesti prvoga anđela trebali braniti bilo je prepoznavanje istina (Millerovih dragulja), koje su naposljetku bile prikazane na dvjema svetim kartama iz 1843. i 1850. Tijekom rasprave nastupilo bi razočaranje koje je označilo odvajanje od dviju suprotstavljenih skupina, te poziv na dublje posvećenje vjernima.

Tada Habakuk prepoznaje razliku između dviju skupina uključenih u proces ispitivanja temeljnih istina. Taj proces ispitivanja, koji je uključivao raspravu između dviju skupina koja je umuknula 22. listopada 1844., završio je upravo ondje gdje završava drugo poglavlje Habakuka.

Ali Jahve je u svojem svetom hramu: neka sva zemlja umukne pred njim. Habakuk 2,20.

Gospodin je iznenada ušao u svoj mileritski hram, i tada je sva zemlja trebala umuknuti, jer je nastupio protuoblični Dan pomirenja i započeo je sud mrtvima. Proročka povijest drugoga poglavlja Habakuka završila je 22. listopada 1844., a Isus uvijek poistovjećuje svršetak jedne stvari s početkom druge stvari. Početak dviju viđenja o dvije tisuće petsto dvadeset godina gaženja Svetišta i vojske, te viđenja o obnovi Svetišta i vojske, započeo je zajedno, ali razdvojen s dvije stotine i dvadeset godina, a kada su završila, bila su označena kao završena u DRUGOM poglavlju Habakuka, u DVADESETOM retku.

Pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu ispunit će se nekoliko proročanstava. Jedno od tih proročanstava jest odgađanje viđenja, kako je prikazano u drugom poglavlju knjige proroka Habakuka. Drugo poglavlje Habakuka prepoznaje iskustvo i pokreta prvoga i trećega anđela. Oba se pokreta suočavaju s raspravom o ispravnoj biblijskoj metodologiji, koja se odvija između predstavnika pokreta i nekadašnjega izabranog naroda koji biva zaobiđen tijekom procesa te rasprave.

Poruka koju stražari povijesti trećega anđela trebaju braniti jest prepoznavanje istina (Millerovih dragulja) koje su naposljetku bile prikazane na dvjema svetim kartama iz 1843. i 1850. godine. U tijeku rasprave nastupilo je razočaranje koje je označilo razdvajanje između dviju suprotstavljenih skupina te poziv vjernima na dublje posvećenje. Potom Habakuk prepoznaje razliku između dviju skupina uključenih u proces kušanja temeljnih istina. Taj proces kušanja, koji je bio prikazan raspravom između tih dviju skupina, u potpunosti će završiti pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu, upravo ondje gdje je završilo drugo poglavlje Habakuka.

Ali Gospodin je u svome svetom hramu: neka sva zemlja šuti pred njim. Habakuk 2,20.

Gospod će iznenada ući u hram sto četrdeset i četiri tisuće, i tada će sva zemlja ušutjeti, jer će protuslikovni Dan pomirenja dosegnuti sud nad živima. Proročka povijest drugog poglavlja Habakuka završava na uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu, a Isus uvijek poistovjećuje svršetak

nečega s početkom nečega.

Sud nad živima započeo je 11. rujna 2001., ali sud je proces. Taj proces počinje s domom Božjim, a potom dolazi do točke kada sud dolazi na one izvan doma Božjega. Kada su veliki neboderi grada New Yorka bili srušeni, započeo je sud prikazan anđelom zapečaćenja koji prolazi kroz Jeruzalem i stavlja znak na one koji uzdišu i plaču zbog gadosti što se čine u crkvi, kao i zbog gadosti što se čine u zemlji. Pri skorom donošenju zakona o nedjelji Krist će dovršiti djelo podizanja hrama sto četrdeset i četiri tisuće, a anđeli zatirači donijet će sud nad Jeruzalem.

Tada se sto četrdeset i četiri tisuće podižu kao stijeg, a sud živima započinje nad drugim stadom, koje u Danielu, jedanaestom poglavlju, četrdeset i prvom retku, predstavljaju Edom, Moab i prvaci sinova Amonovih.

Bilo da razmatramo mileritski pokret prvoga anđela ili silni pokret trećega anđela, cjelokupna povijest reformnoga pokreta predstavlja sve veće otkrivenje istine, koje kulminira izlivanjem Duha Svetoga. Izlivanje Duha Svetoga žarište je proročanstava o posljednjim danima. Zato lude djevice nemaju ulja, a mudre ga imaju. Ulje je kiša.

Govore: Ako čovjek otpusti svoju ženu, pa ona ode od njega i postane drugomu mužu, hoće li joj se opet vratiti? Ne bi li ona zemlja bila veoma oskvrnjena? A ti si se bludnički podavala mnogim ljubavnicima; ipak se vrati k meni, govori Gospod. Podigni svoje oči k uzvišicama i vidi gdje nisi bila obeščašćena. Kraj putova sjedila si za njih, kao Arapin u pustinji; i oskvrnila si zemlju svojim bludništvima i svojom zloćom. Zato su daždevi bili uskraćeni i nije bilo kasne kiše; a ti si imala čelo bludnice, odbijala si se postidjeti. Nećeš li od sada k meni vikati: Oče moj, ti si vođa moje mladosti? Jeremija 3:1–4.

U ovom odlomku (a svi proroci govore o posljednjim danima), Bog utvrđuje da se Njegov narod podao bludništvu, do te mjere da ima čelo bludnice. Bludnica posljednjih dana jest papinska vlast, a čelo predstavlja svjesnu odluku. Božji narod posljednjih dana opak je, ali Bog upućuje posljednji poziv, premda su došli do točke u kojoj su donijeli istu odluku kao i bludnica. Razvili su karakter predstavljen četvrtim naraštajem, u kojem su spremni klanjati se suncu, kao što je prikazano u četvrtom naraštaju u osmom poglavlju Ezekielu.

„Došlo je vrijeme da prava svjetlost zasja usred moralne tame. Poruka trećega anđela upućena je svijetu, opominjući ljude da ne prime žig Zvijeri ni njezina lika na svoja čela ili na svoje ruke. Primiti taj žig znači doći do iste odluke kakvu je donijela Zvijer te zastupati iste zamisli, u izravnom protivljenju Božjoj riječi. Za sve koji prime taj žig, Bog kaže: 'I taj će piti od vina gnjeva Božjega, koje je natočeno nepomiješano u čašu srdžbe njegove; i bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Janjetom.'” Review and Herald, 13. srpnja 1897.

Jeremija prepoznaje Božji narod posljednjih dana kao onaj koji već posjeduje čelo bludnice. Oni su na pragu da prime žig Zvijeri, jer su „zli”. U upravo navedenom odlomku sestra White nastavlja:

„Ako vam je izneseno svjetlo istine, otkrivajući subotu četvrte zapovijedi i pokazujući da u Božjoj riječi nema nikakva temelja za svetkovanje nedjelje, a vi se ipak i dalje držite lažne subote, odbijajući svetkovati subotu koju Bog naziva 'Mojim svetim danom', primajte žig

Zvijeri. Kada se to događa? — Kada poslušate odredbu koja vam nalaže da u nedjelju prestanete s radom i štujete Boga, premda znate da u Bibliji nema ni jedne riječi koja bi pokazivala da je nedjelja išta drugo osim običnoga radnog dana, vi pristajete primiti žig Zvijeri i odbijate pečat Božji. Ako taj žig primimo na svoja čela ili na svoje ruke, sudovi izrečeni protiv neposlušnih moraju pasti na nas. Ali pečat živoga Boga stavlja se na one koji savjesno drže subotu Gospodnju.“

„I vidje Bog kako je pokvarenost čovjeka velika na zemlji i kako su sve pomisli i nakane njegova srca vazda samo zle.... A zemlja se iskvarila pred Bogom i zemlja se napunila nasiljem.... I reče Bog Noi: Došao je preda me kraj svakoga tijela, jer se zemlja po njima napunila nasiljem; i evo, uništiti ću ih zajedno sa zemljom.“ Trebali su biti istrijebljeni jer su onečistili zemlju koju je Bog stvorio da u njoj uživa pravedan narod.

„‘Kao što bijaše u dane Noine’, izjavio je Krist, ‘tako će biti i u dane Sina Čovječjega.’ A nije li doista tako? Svatko tko pogleda dnevne novine može vidjeti dugačak popis zločina — pijanstva, krađe, pljačke, pronevjere, ubojstva. Ponekad se ubijaju čitave obitelji, kako bi se zadovoljile čovjekove želje da prisvoji novac ili dobra koja mu ne pripadaju. Svijet doista postaje onakav kakav je bio u Noinim danima, jer ljudi otvoreno zanemaruju Božje zapovijedi.” Review and Herald, 13. srpnja 1897.

Jeremija prepoznaje Božji narod posljednjih dana koji će se upravo pokloniti suncu, i kada to čini, utvrđuje da su „daždovi bili uskraćeni i nije bilo potonjega dažda; a ti si imala čelo bludnice, odbijala si postidjeti se.” „Zli” među Božjim narodom u posljednjim danima ne primaju potonji dažd i odbijaju se postidjeti, jer su njihove misli postale neprestano zle, kao što je predočeno poviješću o Noi, a također i odajama slika u drugoj gadosti iz osmog poglavlja Ezekielu.

Jeremija bestidne zlikovce među Božjim narodom u posljednjim danima upućuje da „zazovu“ „od“ onoga „vremena“ „vodiča“ svoje „mladosti“. Vodič mladosti adventizma bile su dvije Habakukove ploče i dragulji prikazani na njima. Jedina nada da se iziđe iz bezakonja koje se sprema donijeti vječnu smrt zlikovcima među Božjim narodom u posljednjim danima jest vapiti Bogu koji je bio vodič na početku, a koji je nastupio u „vrijeme svršetka“ 1798.

Pitanje u povijesti prvoga ili trećega anđela jest primete li ili ne primete kasnu kišu. Kasna je kiša započela kada su se narodi razgnjevali 11. rujna 2001.

„U to vrijeme, dok se djelo spasenja bude privodilo kraju, nevolja će dolaziti na zemlju, a narodi će se gnjeviti, no bit će zadržani kako ne bi spriječili djelo trećega anđela. U to će vrijeme doći ‘kasna kiša’, ili osvježenje od prisutnosti Gospodnje, da dâ silu snažnom glasu trećega anđela i pripravi svete da opstanu u razdoblju kada će se izliti sedam posljednjih zala.” Early Writings, 85.

„Kasna kiša“, koja se također poistovjećuje s „okrepom“, započela je kad su se narodi razgnjevali, i u to je vrijeme „djelo spasenja“ počelo dolaziti svome završetku. Četiri anđela iz Otkrivenja 7 zadržavaju četiri vjetra dok se ne izvrši zapečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće, a u devetom poglavlju Ezekielu taj je rad prikazan anđelima koji stavljaju znak na one koji uzdišu i vape zbog gadosti koje se čine u Jeruzalemu. Dana 11. rujna 2001. anđeli su započeli završno djelo stavljanja

znaka na čela sto četrdeset i četiri tisuće.

Završno djelo trećega anđela ostvaruje se tijekom izlivanja kasne kiše, koja je također „okrepa”, a to je poruka.

Onima kojima je rekao: Ovo je počinak kojim ćete dati počinak umornome; i ovo je osvježenje; no oni nisu htjeli slušati. Izaija 28,12.

Poruka koju odbijaju čuti u Izaiji jest poruka koja se prenosi mucavim jezicima te je poruka kušnje koja predstavlja metodologiju „redak na redak“.

Ali riječ Jahvina bijaše im zapovijed na zapovijed, zapovijed na zapovijed; pravilo na pravilo, pravilo na pravilo; ovdje malo, ondje malo; da bi išli, i padali nauznak, i bili satrti, i ulovljeni u zamku, i uhvaćeni. Zato čujte riječ Jahvinu, vi ljudi podrugljivci, koji vladate ovim narodom što je u Jeruzalemu. Jer rekoste: Savez smo sklopili sa smrću, i sa Šeolom smo se nagodili; kad prođe preplavljujući bič, neće doći do nas; jer laž smo učinili svojim utočištem, i pod obmanom smo se sakrili. Izaija 28:13–15.

Riječ Gospodnja, koja je poruka počinka i osvježenja (pozne kiše), i koja čini da „idu, i padaju nauznak, i budu skršeni, i uhvaćeni u zamku, i zarobljeni“, dana je „podrugljivim ljudima, koji vladaju ovim narodom što je u Jeruzalemu“. Jeruzalem je mjesto gdje anđeli obilježavaju one koji uzdišu i plaču, a starješine koje su iznevjerile svoje povjerenje prve padaju.

„Znak izbavljenja postavljen je na one ‘koji uzdišu i plaču zbog svih gadosti što se čine’. Sada anđeo smrti izlazi, prikazan u Ezekielovoj viziji ljudima s oružjem za klanje, kojima je dana zapovijed: ‘Pobijte do istrebljenja starce i mladiće, i djevojke, i malu djecu, i žene; ali ne približujte se nijednomu na kome je znak; i počnite od Mojega Svetišća.’ Prorok kaže: ‘I počese od staraca koji bijahu pred Domom.’ Ezekiel 9:1–6. Djelo uništenja počinje među onima koji su tvrdili da su duhovni čuvari naroda. Lažni stražari prvi padaju. Nema nikoga tko bi žalio ili poštudio. Muškarci, žene, djevojke i mala djeca zajedno ginu.“ The Great Controversy, 656.

U sljedećem ćemo se članku nastaviti baviti porastom spoznaje koji je nastupio 1989. godine.

„Onaj koji vidi ispod površine, koji čita srca svih ljudi, kaže o onima koji su imali veliku svjetlost: ‘Nisu ožalošćeni ni zaprepaseni zbog svojega moralnog i duhovnog stanja.’ Da, izabrali su svoje vlastite putove i duša njihova uživa u svojim gadostima. I ja ću izabrati njihove zablude i pustit ću da ih snađe ono čega se boje; jer kad sam zvao, nitko se nije odazvao; kad sam govorio, nisu slušali, nego su činili zlo preda mnom i izabrali ono što meni nije bilo po volji.’ ‘Bog će im poslati silnu zabludu da povjeruju laži’, jer ‘nisu primili ljubav istine da bi se spasili’, ‘nego su uživali u nepravdi.’ Izaija 66,3.4; 2 Solunjanima 2,11.10.12.

„Nebeski Učitelj upitao je: ‘Koja bi jača obmana mogla zavesti um od pretvaranja da gradite na pravome temelju i da Bog prihvaća vaša djela, dok u stvarnosti mnoge stvari provodite prema svjetovnoj politici i grijешite protiv Jehove? O, to je velika prijevara, očaravajuća obmana, koja obuzima umove kada ljudi koji su nekoć poznavali istinu, oblik pobožnosti zamijene njezinim duhom i silom; kada pretpostavljaju da su bogati i obogatili se te da im ništa

nije potrebno, dok su u stvarnosti u potrebi za svime.”” Testimonies, svezak 8, 249, 250.